

Критичари власти у Србији одавно не увиђају чињеницу која говори да та власт макар у једној ствари у потпуности дели судбину народа – опстаје упркос свему. Штавише, толико је успешна у томе да је сва прилика да ће опстати и када народ престане да постоји. Уосталом, да је ту због народа, народ би је и изабрао, а не неки страни амбасадори, иако су из доказано пријатељских држава.

После новосклопљених стратешких партнерстава са Кином, Русијом и Француском, најновије је склопљено и са Турском, при чему са стратешког пута у ЕУ и НАТО, нема скретања, куну се властодршци у Србији. Стратешка партнерства са Сан Марином, Лихтенштајном, Коморским острвима, а можда и Кипром приватно финансијског типа су такође склопљена, али се њима власт у Србији не хвали, ваљда због скромности и опреза пошто би толико стратешких партнерстава изазвало забуну код народа који би се тешко снашао у толико многобројним, али ипак јасним и компатибилним стратешким опредељењима.

Турски и српски председник су извршили симболично помирење српских и турских жртава, одајући им пошту у европском региону Војводини. Изненађује превид власти у Србији која је пропустила да тај чин обави у европском региону Ниш, код Ћеле куле. Тај суптилни потез био би једнак суптилној намери власти у Србији да се српском парламенту после руског председника обрати и турски. У сваком случају, ова грешка се може исправити ако се турски верско-културни центар са све џамијом отвори у том граду. Симболизујући стратешко партнерство, Ћеле кула би била саставни део тог центра. Осим политичког, у прилог оваквог решења говори и географски разлог. Ниш је ближи Анкари, а и јужној српској покрајини, чију независност је Турска признала међу првима.

Надаље, турски државници су подржали јединствену Босну и њено уједињење са Отоманским царством, а српски, пошто је Србија значајан фактор у ЕУ, несебичну помоћ у уједињењу Отоманског царства са Европском унијом. И тако су се два најпожељнија кандидата за руку оцвале удаваче из Брисела измирила (љубав чини чуда), ујединили и стратешки и партнерски подржала на путу који нема алтернативу и са кога (тако нам се бар ови наши куну), неће скренути.

По властодршцима у Србији, пут Турске у Европу води преко Београда. Такође, пут

Два лоша убише Милоша

Пише: Љубиша Спасојевић
среда, 04 новембар 2009 11:05

Србије у Европу (то је онај пут који нема алтернативу и са кога се куну да неће скренути) стратешки посматрано води преко Анкаре, Москве и Пекинга. У опцији су и неки градови чланица покрета несврстаних из Африке.

Мудра је власт у Србији, јер се придржава мудре народне изреке да је преко прече, а наоколо ближе.

Аферим брЕУ!